

புலம் பெயர்ந்த நாட்களில் பல சிறுவர்கள் தமிழ் கல்வி நிறுவனங்களையும், சிறு சஞ்சிகைகளையும், ஒலி, ஒளி நாடாக்களையும் வளையிட்டு தமிழ் கல்வியை நோக்கிய கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர். இந்த முயற்சியில் சிலர் இதனை வியாபாரமாகவும், சிலர் தமது குறுகிய நோக்கிலும், பலர் பரந்த நோக்கிலும் செயற்படுகின்றனர்.

இந்த முயற்சியில் ஈடுபடும் 99வீ தம் பரே தமிழ் கல்வி புலம் பெயர்ந்த இந்தக் குழந்தைகளுக்கு, ஏன் தவேனை என்பதை புரியாத நிலையில் தமிழைக் கற்பிக்கின்றனர். கற்பிப்போர், பற்றோர், குழந்தைக்கு ஏன் தமிழைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு சரியான நிலையில் இருந்து இக்கல்வியைப் புகட்டாமையினால், இந்த முயற்சி எதிர்காலத்தில் பலத்த தோல்வியை ஏற்படுத்தும் விடையமாகவுள்ளது.

அண்மையில் பரீசில், அவுஸ்ரலேயாவைச் சேர்ந்த பாப்பா பாரதிப் பாடசாலையின் வளையீடான இரு ஒளிநாடாக்களை ஆய்வு செய்யும் நோக்கில் ஒரு விவாதம் நடப்பெற்றது. அந்த ஒளிநாடா தொடர்பான விவாதம். மற்றும் நோர்வேயில் வளையாகிய சின்னப் பக்கங்கள் ஒளிநாடா என்பவற்றை எடுத்து நாம் நோக்கும் போது இதன் பின்னுள்ள கடின உழைப்பு, முயற்சி, பரந்த நோக்கம் என்பன எல்லாவற்றையும் விட பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இந்தப் பாராட்டு என்பது அவற்றை சரியானதாக மாற்றிவிடாது. சரியான ஒன்றைத் தேர்வு செய்வது என்பது இவ்வளையீட்டாளர்கள் முன் உள்ள சவாலாகும்.

இந்தவகையில் குழந்தையின் கவனம் பற்றிய ஒரு கரிசனையிடான கல்வியை குழந்தைக்கு எவ்வாறு புகட்ட வேண்டும் என்பதை கட்டுரை மீலம் ஆராய முற்படுகின்றோம்.

---

2 / 13

---

5 / 13

---

7 / 13

---

8 / 13

---

11 / 13

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 10 April 2000 20:51 - Last Updated Friday, 18 April 2008 18:02

தமிழ் சினிமாப் பாடல் போல, குப்பை தமிழ் வளையீட்டு போல சம்பந்தம் இல்லாத வார்த்தைப் பிரயோகங்களதைத் தவிர்ப்பது அவசியம். ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லும் போது அது அக்குழந்தைக்கு அறிவையும், தமிழ் கல்வியையும் இணைத்துச் சலெல்ல வளையீட்டும்.

எனது சூய கடமை என்ன? நான் யார்? என்ற கேள்வியை உள்ளடக்கிய, ஏன் தமிழகைக் கற்க வளையீட்டும் என்ற தள்ளிவைப்புக்கட்டக் கட்டிய வகையில் தமிழ் கல்வி புகட்டப்படுவது இன்று அவசரமான எம்முன் உள்ள பணியாகும். அது இல்லாத வரகைக்கும், அது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லகைக்குள் அதன் உயிர் வாழ்வா முடிந்து விடும் என்பதைக் கவனத்தில் எடுப்பது மிக அவசியம். இறுதியாக நாம் உங்கள் முன் விளங்கப் படுத்திய விடையைத் தை ஒரு தத்துவமாக அல்லது இது தவேனை இல்லகை என்று பொதுவாகக் கிறுத்தலமைமுறைக்கு சிலவற்றைக் கிறுவது அவசியமாகிறது.

இந்து நுற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அல்லது எமக்கு முந்திய தலமைமுறையின் கல்வியை எடுப்பின் அது ஐரோப்பாவாக இருந்தாலும் சரி எம் நாடாக இருந்தாலும் சரி அங்கு கல்வி என்பது மதம் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. இதனைத் தடுத்து அக்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் போராடிய அதே நேரம் விஞ்ஞானக் கல்வியை புகுத்த முனைந்தனர். அப்போது பலர் அதனைத் தடுத்தனர். சிலர் அதையும், இதையும் சரேக்கக் கொரினர். ஆனால் இறுதியில் முழுக முழுக கால ஓட்டத்தில் விஞ்ஞானக் கல்வி புகுத்தப் பட்டது. இன்று இந்தக் கல்விக்கு சமீக விஞ்ஞானக் கல்வியைப் புகுத்தும் போது இந்தத் தலமைமுறை அதே பாணியில் எதிர்க்கின்றது. ஆனால் அடுத்து தலமைமுறைக்கு, சமீக விஞ்ஞானத்தைத் தமது கல்வியாக புகுத்தாவிட்டால் மனித இனமே வாழ முடியாது அழியும்.

எப்படியும் விஞ்ஞானம் இன்றி இன்று வாழ முடியாது ஆகவே நாம் அதனை எம்சிறுவர்களுக்கு இன்றே புகுத்துவது உடனடிப் பணி என்பதைச் சனென்ற தலமைமுறை கல்வியுடன் ஒப்புட்டப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். நாம் சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும் மனிதனை சிந்திக்கும் வகையில் சொல்லப்பட வளையீட்டும் என்பது அடிப்படை. இதைப் புரிந்து கொள்வது பெற்றோரினதும், கற்பிப்பவர்களினது உடனடித் தவேயாக உள்ளது. இக்கட்டுரை தொடர்பான விமர்சனத்தையும் கருத்துக்களையும் நான் வரவேற்கிறேன்.